

GAZETA TRANSILVANIEI.

Redactiunea si Administratiunea:

Brașovu, piatră mare Nr. 22. — „Gazeta“ este:
Jofă si Dumneacă.

Pretiul abonamentului:
pe unu anu 10 fl., pe siese luni 5 fl., pe trei luni
2 fl. 50 cr. — Tierei esterne 12 fl. pe unu anu său
28 franci.

Se prenumera:

la postele c. si r. si pe la dd. corespondenti.

Anunțurile:

un'a serie garnondu 6 cr. si timbru de 30 cr.
v. a. pentru fiacare publicare. — Scrisori ne-
francate nu se primeșc. — Manuscrise nu se
retramă.

Anulu XLII.

Nr. 70.

Duminica, 2|14 Septembrie

1879.

Brasovu, 13/1 Septembrie.

Nu potem trece cu vederea curentulu poter-
nic ce se manifesta in dilele aceste la poporatiu-
ne din Boemii in favorulu unei intielegeri si im-
pacari sincere a ambelor nationalitati ale
tierii. Se ne impacamu striga Cehii — se ne in-
tielegemu! este responsulu Germaniloru.

Déca aceste esclamatiuni s'ar' fi facutu numai
prin diuare, déca numai politicii de specialitate ar'
si documentatu asemenei dorintie, le-amu si redusu-
pote la o simpla schimbare a tacticei politice ob-
serveate pena acuma. Dér' semtiamentele de impa-
care nu se manifesta numai prin articuli scrisi
frumosu ai diferitelor diuare, ci ele au o radacina
tare in poporulu cehu si germanu, care s'a satu-
ratu de a trai in inimicitia unulu cu altulu.

Demonstratiunile de impacare intre Cehii si
Germanii Boemiei iau de unu timpu incocé dimen-
suni totu mai imbucuratore astfelu, că nu mai
pote fi indoiela, că poporulu semte in adeveru tre-
buinta unei impacari si intielegeri reciproce. Este
importantu acestu faptu, căci elu ne arata cătu de
necessitatea, că doue popore, cari tra-
iescu impreuna in un'a si aceeasi tiéra, se se in-
telega intre olalta sinceru pe bas'a recunoscerei
impunutata a drepturilor ce competa fiacarea din ele.

Este unu exemplu frumosu si folositoriu ce ni-lu-
tau de presentu Cehii si Nemtii Boemiei, cari,
nu se poate negă, că sunt d'intre tóte poporele
monarchiei cele mai inaintate in cultura. Ar' fi
dorit u numai că pornirile bune ce se vedu a-
zura in Boemii se fia durabile si se duca la re-
sultatulu, pe care cu dreptu ilu astépta dela ele
facare Cehu si Germanu onestu si nepreocupatu.

Nu de multu facura societatile de cantari ce-
hice o escursiune in cetatea germano-boema Bud-
weis. Aci Cehii fura primiti cu cea mai mare
cordialitate de cătra consiliulu comunulu si de că-
tra poporatiune. In 7 Septembre a. c. s'a repe-
tutu acestu spectaculu in modu si mai grandiosu in
Prag'a, unde se intrunira in acea di reunioniile de
cantari germane. De astadata poporatiunea ceha a
intimpinatu pe cantaretii germani cu dovedi de sim-
pathia si amicitia si primariulu vechiei cetăti Prag'a,
Cehulu Skramlik, ia salutatu cu-o vorbire din cele
mai calduróse. „Felicitu patri'a mea“ dise prima-
riulu „in care se manifesta in fine unu nou, feri-
ciu curentu intre poporatiune, adeca nisunti'a dupa
impacare si intielegere a ambelor popore, pe cari
o provedintia buna le-a avisatu a trai in un'a si
aceea'si casa spre pacinica conlucrare si unire fra-
tiesca!“

Cuvintele aceste au fostu primeite cu acelasiu
entusiasm, cu care fù aplaudata vorbirea festiva
a presidintelui reuniunei germane de cantari din
Prag'a, care cu cuvinte infocate a datu espressiune
dorintiei dupa o apropiare sincera intre cele doue
nationalitati ale tierii

Demonstratiunile aceste ale poporatiunei boeme
au facutu o impressiune adêncă asupra representan-
tilor politici ai Cehiloru si ai Nemtilor. Cu tóte că in politica se lucra numai cu calcule
reci, manifestatiunile din Boemii voru influintia in
modu insemnat lucrarile acelora. Efectulu se vede
de pe acuma. Organulu Nemtilor progressisti
„Deutsche Zeitung“ in urm'a aceloru manifestari
se semte indemnatu a declará, că Nemtilor le este
binevenita o intielegere intre ambele nationalitati,
pentru că acésta zace in interesulu loru, deórece
atunci voru incetá acele aspiratiuni, cari le ame-
sintia positiunea.

Numitulu organu mai aduce afara de a-
cast'a inca unu argumentu că doveda, că Nemtii
in cea mai buna intențiune, de a ingropá odata
car'a dintre nationalitati. „Pe programulu Nem-
tilor, dice, nu e scrisa nici o pretensiune natio-
nală; noi nu voim nici introducerea din nou a
ambelor germane in Galiti'a, nici nu voim se cas-

samu gimnasiile cehice in Boemii, nici nu voim
se ne atingemu de dreptulu celu are fiecare co-
mună, care 'si platesce scól'a, de a-si alege si
limb'a, in care se se invetie cetirea si scrierea.
Nimicu din tóte aceste nu ceremu, pretindemu numai
că prin regularea finanelor se se puna o
basa solida economica cetatianului s. a. s. a.

Am citatu aceste numai spre a face o asemenea-
nare. Nici Nemtii austriaci nu s'au lapedatu inca
de poft'a de a predominá, si totusiu ce differentia
intre ei si intre Maghiari! Candu voru dice si Maghiarii,
că nu voiescu a mai face pretensiuni nationale, că scopu
loru este numai a pune, in unire cu tóte poporele
conlocuitore, bas'a la infiorarea economica a
tierii!?

Cronic'a evenimentelor politice.

In 8 Septembre au intratru trupele austriace in
doue colone, un'a de sudu si alt'a de nordu, in
Novibazar. Colón'a de sudu sub comand'a
generalului Killiici a sositu in 10 Sept. dimin.
in Plevlie si a strabatutu orasulu cu music'a in
frunte, salutata fiindu de unu batalionu turcescu!
Chrestinii se dice manifesta mare bucuria. Colón'a
de nordu sub comand'a gener. Obadici a tre-
cutu in 8 Sept. la 3 ore fruntari'a de nordu a-
própe de Priboi. Ea a fostu primita amicabilu de
comandantulu otomanu, de caimacamulu dela Nova-
varos si de poporatiunea din Priboi. De aci colón'a s'a dusu la Bania unde si-a asediatus tabera.
— Caracteriscu este că mai fiecare telegrama
sosita dela armat'a de ocupațione se finesce cu cu-
vintele: Penă acuma n'a avutu locu nici o in-
caierare!

In momentele de fața este importanta si visit'a
ce a facut'o Maj. S'a imperatulu Francis Iosif I, orasului Linz, capital'a Austriei
de susu. De vre 20 de aui orasului Linz ser-
bează in lun'a lui Septembre o mare festivitate
poporală (Volksfest.) Tieranulu din Austria de susu,
dupa ce si-a culesu bucatele de pe campu si si-a
implutu siur'a, se duce la Linz spre a se recrea
căteva dile la festivitatea de acolo, cu care oca-
siune vede si invită multe, deórece acea serbare
este impreunata cu mici espoziuni, productiuni
utile s. a. Cumu viue, că imperatulu s'a decisu
tocmai acuma a visitá capital'a Austriei?

Credemu a nu ne insielă, déca dicemu, că acésta
a visita are o insemnatate politica de primulu
rang. Austria superioră este dupa Tirolu provin-
ci'a germana cea mai devotata dinastie séu, că
se dicemu asia, cea mai „austriaca“, poporatiunea
de acolo, care se afla in stare buna materiala, este
mai conservatoré decâtua cea din Austria de
josu, unde apropiarea Vienei influintieaza maselle
in sensu mai liberalu. De aci vine, că in Austria
de susu este multu mai mare influint'a clerului
catolicu. Dér' mai este inca de remarcatu, că
propagand'a pentru ide'a unitatii germane din cau-
sele aratate nu a potutu se afle la intelligentii
nemti din Austria superioră atatu resunetu, că la
cei din Anstri'a inferioara. Tóte aceste momente
facu că cercurile influintiatore tocmai acuma, candu
este vorba de a se introduce reforme radicale in
imperiu, se aiba mai mare incredere si se asteptu
unu sprigini insemnatu dela Nemtii Austriei su-
periore. Pe langa acésta mai vine, că Linzulu
este unu orasul germanu si că monarchulu visi-
tandulu tocmai in ajunulu deschiderei nouui parlamentu,
incungiuratu fiindu de nouii sei ministri,
a voitu se demonstre, că ceea ce se pregatesce in
oficiu guvernului seu nu este indreptatu in contra
elementului germanu.

Pe timpulu petrecerei imperatului in Linz a
jocat unu mare rolul Episcopulu Rudiger de
acolo, care mai inainte era celu mai defaimatu de
cătra press'a decembrista, că reactiunari si contrari
alui constitutiunii. Caracteristice sunt cu-

vintele ce le-a adresatu numitulu Episcopu adiu-
tantului generalu Beck in present'a Maj. Sale.
Episcopulu multiamindu adeca pentru laud'a ce s'a
facutu tieraniloru din Austria superioră pentru
economia loru de vite rationala a adausu: „O,
Austriacii superiori sunt unu poporu bravu si fidelu
in ei se poate increde imperatulu. Vedeti numai
stăgurile cele multe negru-galbene, acésta inainte
cu cátiva ani nu era asia. Multiamita Ceriului,
negru - galbenul ear' a ajunsu deasupra!“
Esclamatiunea acésta este forte semnificativa pen-
tru situatiunea presenta in Austria.

Relativu la demisiunea comitelui Andrassy i se scrie diuarului „Deutsche Ztg.“ din
Vien'a: „Comitele Andrassy se va retrage
formalul dela postulu seu abia la finitulu lunei lui
Septembre, dupa ce va fi primitu visit'a principelui
Bismarck. Motivulu acesta alu amanarei de-
missiunei formale a comitelui Andrassy are negre-
situ o importantia mare politica, căci nu ne po-
temu inchipui, că intalnirea renoita a ambilor
barbati de statu se aiba numai scopulu de a se
revedé si asi dă man'a unulu altuia si credemu, că
nu am gresit u déca presupunem, că ceea ce se va
stabilí la nou'a intalnire a comitelui Andrassy cu
principale de Bismarck va servi de directiva
a politicei succesorului lui Andrassy“. — La
aceste adauge „Deutsche Ztg.“ că o asemenea in-
tielegere intre Bismarck si Andrassy este numai o
dorintia a acestui din urma si a ómenilor sei, care
este departe de a deveni fapta.

Se anuntia, că principale Bismarck va fini
cur'a sa in Gastein la 16-a lunei curente si
ca indata dupa aceea va intórce visit'a comitelui
Andrassy la Vien'a.

Din Vien'a i se scrie diuarului „Ellenor“, orga-
nului lui Tisza, urmatorele: „Comitele Iuliu
Andrassy va predá conducererea afacerilor
esteriore probabilu in 25 Sept. successorului seu
br. Haymerle. In acelasiu timpu va fi numita
si br. Béla Orczy ministru ungurescu a
latere (la curtea regala) si in loculu lui va veni
d. Benjamin de Kállay in calitatea de secretariu
de statu in ministerulu de externe. Consilia-
rulu Dóczy si secretariulu Péchy remanu in postu-
rile loru, Principele Bismarck va face probabilu
la 20 Sept. o visita in Vien'a. In 23 Sept. va
avé locu unu consiliu ministerialu comunu, la care
va luá parte si ministrulu-presedinte Tisza, care
se reintórce via Paris dela Ostende. Comitele An-
drassy se va duce la mosi'a sa si va stá acolo
de pénă se voru incepe desbaterile in delegatiuni. Póte
inse se mérga la Budapest'a la inceperea sessiunii
spre a se presentá partidei liberale că nou membru.“

Se vede dér', că comitele Andrassy are de cu-
getu a pasi pe area'a parlamentara, elu, care se
pórtă numai cu planuri mari, are pote ide'a, că
deschidiendu salónele sale din Pesta barbatiloru
din parlamentu, se devina conduceorile celu mai
de frunte alu Maghiariloru à la Deak, formandusi
o partida mare, poternica cu ajutoriulu „liberalilor“
tiszaisti de astadi. Se dicea inca, că Andrassy si-ar' fi pusu de problema, că se spriginesca in parlamentu regimulu lui Tisza. Acuma
se anuntia chiaru, că mai multi membri din oposi-
tiunea intrunita maghiara si dintre deputatii,
cari stau afara de ori-ce partida, ar' fi chibzuita,
că óre nu ar' fi bine, că spre intarirea positiunei
loru parlamentare se caute a intra in relatiune
mai de aproape cu comitele Andrassy. „Egyetértés“
care aduce acésta scire, ne spune, că „oposițiunea
intrunita“ incepe a se disolve in elementele sale
primitive, că incercarile, ce s'au facutu pentru a
castigá pe Coloman Szell si pe baronulu Sennyey
si pentru de a stabilí o procedere si conlucrare
unanimă a elementelor oposițiunale, n'au reesit. Baronulu Sennyey se fi declaratu intre altele amici-
loru sei, că pe cătu timpu curtea nu va curmá
conecsiunile sale cu comitele Andrassy, nu se pote

asteptă o schimbare tamaduitore in afacerile parlamentare, si că dinsulu nu e apelat a face incercari, cari se n'alba prospectu de a reesi. In urm'a acést'a se se fi decisu mai multi opositiunali a caută o apropiare de Andrassy, cu totē că elementele fractiunei lui Apponyi si acele ale centrului stangu de mai inainte sunt cu totulu in contra unei relatiuni mai intime cu comitele Andrassy.

Corespondentulu parisianu alu diuarului „Pesti Hirlap“ d. I. Lafond trecendu prin Vien'a la reintorcerea s'a din Ungaria a fostu primitu de ministrulu-presiedinte Taaffe, cu care avu o convorbire, pe care a publicat-o in numit'a fōia „Comitele Taaffe — scrie d. Lafond — este unu barbatu cam de 48 de ani, statura de mediulocu, cu trasuri aristocratice, marcate. Faç'a lui este pallida aprópe că cear'a, si lasa se găcesci pe omulu nervosu. Ochii se-i esiti ceva afara, cari privesc pe visitatoriu cu-o decisiune rara, potu se nelinisteasca multu pe unulu, care nu e in curatul cu consciint'a s'a. Elu 'mi-a datu man'a spuindu-mi, că are arareori ocasiunea de a se intalni cu represen-tanti ai pressei francese. Press'a francesa, dise elu, se occupa cu afacerile Austro-Ungariei mai pu-çinu decât amu dorí noi, ea tramite prea puçini representanti de ai sei la noi. Apoi m'a intrebatus de unde viu si déca am convenit cu persoane politice in Ungaria. Eu iam respus, că ministrii erau toti pe la tiéra d'er' că am convenit cu multi deputati si cu toti diuaristii incepêndu dela Csernátony pénă la Asboth. 'Mi-am luat apoi voi'a a'lui intrebá: „Esceletia! care sunt astadi cestiu-nile politice cele mai insemnate?“

Noi avemu doue cestiuni forte importante, dise comitele. Un'a este constituirea noului Reichsrath, care se va aduná la finea lunei. Cealalta cestiu este intrarea Cehiloru in Reichsrath, la a caruia desbateri nu au luat parte de 15 ani. Acést'a intemplare insemnata pentru uniunea nationalitatilor diferite din imperiul nostru este fructul ostenelelor mele. Inca pe timpulu candu eram ministru de interne, sub presiedintia lui Stremayr, 'mi-am datu silintia energica, a prepara acestu faptu, care s'a realisatu devenindu eu presiedintele alu consiliului. Nu mai voiu se te ostenescu cu motivele, cari au facutu pe Cehi se persevereze atât'a timpu in resistintia passiva. Asiu trebui se'i detailezu drepturile, cari le pretindu Cehii cu privire la autonomia Boemiei. Mie 'mi-a succesu a-i readuce in parlamentu, dupa ce i-amu asigurat, că prin acést'a nu voru sacrificá nimicu din drepturile loru; că dincontra drepturile loru voru află o mai mare considerare in Reichsrath si că voru fi recunoscute intre marginile constitutiunei esistente. Noi nu potemu se visamu de o unitate cumu o aveti d-vóstra in Françia, d'er' potemu se restabilim ecuilibrul. — Deputatii cehi formeză unu elementu insemnatu in Reichsrath? — Negresitu, respunse comitele Taaffe; numerulu loru este mai mare de patrudieci si se afla persoane escelente intre ei, că Dr Rieger, comite Clam-Martinitz s. a. Cu aceste puçine cuvinte v'am aratatuce se prepara pentru sessiunea viitoré. Déca camerele francese nu ve voru absorbe tota atentiu-ne studiat si relatiunile politice ale Austro-Ungariei. Repräsentantulu diuarului „Globe“ va fi totdeaun'a unu óspe binevenit in ministeriulu meu. Reichsrathulu se va deschide in 26 Septembre. Primulu obiectu la ordinea dilei va fi declaratiunea Cehiloru, care o veti află prin telegrafu. Trei septemani dupa acést'a se va incepe desbaterea a dresei. Pe timpulu acest'a se vini. Cu cele mai bune dorintie pentru binele Françiei, finesce d. Lafond, m'a demisu comitele Taaffe. M'am despartit de elu miscatu, totodata de simplicitatea s'a si de farmecul spiritului seu.

Ministrulu Cretulescu a comunicat camerei, că d. Boerescu se va intórce Sambata 13 Sept. la Bucuresci. Camer'a a decisu ia urm'a acést'a, că desbaterea asupra revisiunei art. 7, se se incépa Luni. — Dela Rom'a 10 Septembre se anuntia: d. Boerescu parasesce astadi Rom'a, spre a se intórce la Bucuresci, dupa ce a avutu cu d. Cairoli, primulu ministru alu Italiei, doue convorbiri, cari au fostu cordiale. Intre amendoi barbatii de statu s'au schimbatur declaratiuni amicale si binevoitore.

Cetimur in „Binele Publicu“ din Bucuresci: „Adi (30 Aug. st. v.) s'a celebrat la biseric'a catedrala serviciul divin pentru pomenirea vitejilor soldati, caduti acum do i anii in faç'a Plevenei, pentru că in acést'a di se hotarise a se face ori cătu de mari sacrifacie, spre a se luă redut'a Grivita in onorela dilei onomastice a imperatului Russiei, ilustrul si

„marinimosulu“ nostru aliatu. Romani'a in haine de jale, a inaltiatu roaciuni ferbinti pentru sufltele nobililor luptatori... ear' „Romanulu“ scrie: „Salutamu diu'a de 30 Aug. cu bucuria, că o dovédă necontestabila despre vitalitatea poporului romanu, că unu nou si poternicu titlu la o viétia independenta, onorata si respectata in concertulu poterilor europene.“

Cu privire la cestiunea Arab-Tabie i constata si diuarulu „Times“ urmatorele:

Propunerea cea mai noua a Russiei, facuta poterilor in privint'a unei solutiuni in cestiunea Arab-Tabie, se intemeieza pe unu proiectu anterioru alu cabinetului din Petersburg, care consta in cautarea unui altu punctu in loculu Arab-Tabie, unde se se pôta construif unu podu pentru imprunarea celor doue tîrmuri ale Dunarii. Punctul propus de Rusia cade pe teritoriul romanu si e situat spre resaritul de Silistra. Rusia, care considera acestu punctu că favorabilu pentru Romania, aru cedâ in casulu acestu principelui Bulgariei populului de la Arab-Tabie. Puterile au fostu inse-pena acum de parere, că punctul de la Silistra indicat de Rusia nu e potrivit pentru construirea unui podu. Inzedaru s'a incercat Rusia a face propuneri in privint'a unei cercetari technique a punctului alesu de dônsa. Chiaru si cu ocasiunea din urma Rusi'a staruiesce pe lîngă Puterile semnatate pentru numirea de ingineri, spre a esamina acelu punct la faç'a locului si a raporta despre valoarea sa technica.“

Sunt abia vreo patru ani de candu in faç'a opositiunei ce se face in parlamentulu dela Berlin proiectelor de budgetu ale ministeriului de resbelu germanu, care pretindea sume oribile pentru armata, a declaratul bîtrâanul maresialu Moltke, că Prusso-Germania trebuie se stă cu arm'a la pecioru celu puçinu inca 50 de aui, căci in acestu timpu va avé se se apere in contra atacurilor eventuale ale numerosilor inimici, ce si i-a facutu in urm'a resbelului cu Françia. Nu scimus déca intre acesti multi inimici eventuali si-a gan-dit maresialulu si pe Russi, cari au devenit uvidiosi asupra succeselor celor stralucite ale ostirilor germane. Acuma inse totu militarii din Prussi'a sunt, cari zuraiesc cu sabi'a, intimpinandu atacurile pressei russesci. Organulu militariu din Berlin „Heeres Ztg.“ vorbesce acuma chiaru de eventualitatea unui resbelu germano-rusesc si se repeta cu alte cuvinte ceea ce a disu Moltke, scriindu: „Germania scie forte bine, că va avé se 'si apere nou'a s'a positiune inca 50 de ani. Possibilitatea, că int'o di Germania va fi silita se 'si apere fruntariele sale ostice si vestice totodata, a fostu luata de multu in consideratiune de cătra conducetorii politici si militari ai Germaniei. Germania in positiunea ce-o ocupă in centrul Europei, n'are cauza, a se cutremură de o asemenea ciocnire, cu atât mai puçinu, cu cătu pentru casulu acel'a s'ar poté radimă pe aliantie insemnante.“

Diuarulu militariu berlinesu face aci alusiune la eventualitatea unei coalituni a Russiei cu Françia in contra Germaniei si alianta pretiosa, la care speréza, este aceea a Austro-Ungariei. Asia asigura si diurele francese, că Bismarck lucrăza la realizarea unei alianta intre Germania si Austro-Ungaria, o alianta, care probabilu va fi in-contra Russiei. Faptu este — scrie „Le Temps“ — că alianta celor trei imperati a incetatu si că esista o tendintia pentru incheierea unei aliantie austro-ungare-germane.

Sensatiune a facutu conversatiunea, ce dupa diuarulu parisianu „Soleil“ ar' fi avutu unulu din corespondentii sei cu principele Gorciacov. Cancelariulu Russiei ar' fi disu: „Principele de Bismarck me onoréza cu inimicitia s'a, fara indoiela pe că am impartasit intotdeun'a opiniunea, că Françia trebuie se fia o potere tare, atât in interesulu aperarei sale proprii, cătu si in interesulu echilibrului europeanu.“

Prin cuvintele aceste invinuesc Gorciacov pe cancelariulu Bismarck de-a-dreptulu, că a avutu si are intentiuni rele fația de Françia, si'l'u denuntia astfelui opiniunei publice francese. Gorciacov a disu cu alte cuvinte: „De aceea e Bismarck asia superat pe mine, pentru că nu l'am lasat se ve declare resbelu de-a dou'a óra cu scopu de a ve nimicu.“ In adeveru s'a constatatu, că la 1875 imperatulu Alexandru II si Gorciacov au fostu aceia, cari au impedeclat erumperea nouilui resbelu cu Françia, celu planuiea Bismarck.

La ce sfîrsitu va duce cărt'a acést'a infocata intre marii cancelari? Pe timpulu intrevederilor dela Berlinu, Bismarck declară, că nici nu'si pote-

inchipui, că Germania se stă in inimicitia cu Russi si acuma diurele oficiose germane amintiu cu resbelulu si chiaru cu-o alianta cu Chin'a in contra Russiloru. Cei doi monarhi, Wilhelm si Aleandru, voiesc se remana amici, numai cancelarii se combatu cu passiune, care va fi resultatul? Unii vorbesc si de eventualitatea unei demisiunari a lui Bismarck, ba credu, că ambii cancelari voru fi siliti a se retrage. Acést'a fi negresitu cea mai buna solutiune, d'er' Wilhelm anevoie se va poté desparti de Bismarck alu seu totu asia Alexandru de Gorciacov. Suntem curiosi a vedé cele ce voru mai urmă.

In cercurile diplomatice se crede că in curând comitele Siuvalov va fi chiamat se inlocuiesc pe Gorciacov, care se va retrage din postul de ministru alu afacerilor esterne. Mai bine de unu anu este de candu scirea despre demisiunea principelui Gorciacov si inlocuirea lui cu Siuvalov a devenit cronica. Acuma căpetă nou nutrement prin aceea, că Siuvalov a fostu rechiamat de postulu seu din Londra, fiindu tramsu acolo, ambasadoru, principele Lobanov. Acuma se scie Siuvalov e o persoana grata la imperatulu, de acea opinionea publica ilu considera că succesorul lui Gorciacov, pentru care ar' fi sposit or'a retragere. O're intrevederea imperatilor la Alexandrovo a contribuit la intarirea positiunei lui Gorciacov si dincontra? Acést'a se va vedé in curând.

Dupa intrevederea celor doi imperati la Alexandrovo diuarulu russescu „Golos“ a publicat cîteva articule forte piparate in contra principelui Bismarck si a Germaniei. Intr'unul din articulele aceste dice intre altele:

Astfelui dupa oficiosulu „Nordd. allg. Ztg.“ de Bismarck se spala pe mani; elu pretinde, că nu 'si-a datu nici odata avisulu seu asupra calatoriei feld-marsialului Manteuffel la Varsiov'a, căcăta calatoria s'ar' fi facutu fara consintimentul seu. D. d. Bismarck ne-a obisnuitu de multu cu acestea superfugii ciudate, d'er' intr'adeveru, nu neasteptam din partea s'a la unu blamu pe fața alu actelor suveranului seu, căci acesta desmitire este unu blamu. Tota lumea scie, pe langa acestea, că nimeni nu potea se tramita pe feld-marsialulu la Varsiov'a, afara de cătu insusi Imperatulu Wilhelm, si că missiunea ce a avutu are o importanta capitala. Nu vom scî se ne esplamam altfelui desmintirea oficioasa a principelui cancelar de cătu prin extrem'a irritatiune, ce a trebutu se incerce, spre a suferi unu demarsiu politicu, care 'i displacea. Acestea dise, ne intrevam fara voie déca d. de Bismarck nu vede unu fericit rivalu si successoru possibilu in d. de Manteuffel, său déca situatiunea politica din Berlina n'a ajunsu tocmai la acelasiu punctu că cea din Vien'a, candu amiculu seu d. Andrassy a trebutu se si dé demisiunea? Ar' fi curios intrevaderu de a vedé pe vechiulu primu ministru austriac dandu visit'a la Gastein unui colegu demisionar fara se scie acést'a. In ori-ce casu, gratia desmintirei organului oficiosu alu cancelarului, se va sci de acumu inainte, că politic'a germana nu este dirigiata exclusiv de elu, si că curtea Germaniei urmează căte o-data conduit'a, pe care d. de Bismarck o desaproba. Asia d'er', unu actu pentru viitoru.“

Missiunea angela din Cabulu (Afghanistan) a fostu ajunsa de-o mare nenorocire si Anglia insasi a primitu o lovitura grea prin revolt'a din Cabulu. Anglesii dupa ce au terminat resbelulu cu Afganii si dupa ce au incheiatu cu Iacob Chan, fiul emirului Shir Ali, care a repausat, pace la Gondamucu, au voitul se se arate generosi facia de invinsi si se faca totodata economia prin aceea, că au renuntiatu la ocuparea mai indelungata a Afganistanului si si-au retrasu trupele, marginindu-se a trame unu ministru-resident la Cabulu, pentru a caruia sigurantia a garantat insusi Iacob Chan. Acestu ministru-resident maioriul Cavagnari a fostu acuma macelaritul in Cabulu impreuna cu oficerii sei si cu 67 ómeni ai escortei sale de cătu nesce insurgenți, cari se dice că au amenintat chiaru si vieati'a lui Iacob Chan. Se dice că escorta ambasadei s'a aperat vitejesc in contra insurgenilor d'er' dupa o lupta de o di intréga si dupa ce a fostu aprinsa zidirea in care se aflau, locitorii esira afara si se luptara desperat pîna ce au fostu toti omoriti. Urmarea acestei resbolu este că insurectiunea s'a latit in tota tiéra si că Anglia va fi silita a incepe resbelulu abia finit in contra Afganilor din nou. Se afirma că intrigă diplomatiei russesci ar' fi provocat acescăola.

Memoriu

asupra revisuirii art. 7 din Constitutiunea romana.

Art. 7 din Constitutiunea romana, care datează de la 1866, dice:

"Insuirea de Romanu se dobândescă, se conservă și se perde, potrivit regulelor statonice prin legile civile. Numai strainii de rituri creștine potu dobândi impamentenirea."

Art. 44 alu tratatului din Berlin, care este din 1878, sună astu-feliu:

"In Romania, deosebirea de credinție religiose și de confesii nu va putea fi opusă nimicu că unu motivu de excludere său de incapacitate intru cătu privesce bucurarea drepturilor civile și politice, admiserea la funcțiuni publice său la onoruri, său la exercitarea diferitelor profesioni și industrii, în ori-ce locație aru fi.

Libertatea și practicarea esterioră a tutulor cultelor voru fi asigurate tuturor supusilor Statului român, precum și strainilor, nici o pedeca nu se va pune fia organizarii ierarhice a diferitelor comuniuni, fia raporturilor loru cu capii loru spirituali.

Nationalii tuturor puterilor, neguiaitori său altii, voru fi tractati în România, fără deosebire de religiune, pe piorul unei perfecte egalități.

Puterile ceru României se modifice legea să a fundamenteala, astu-feliu în cătu ea se devina conformă cu dispozițiile ce au luat, și România se declară gata de a responde la această cerere.

Dér cum trebuie, si cum pote, se o face? Cu alte cuvinte, care suntu aici dreptulu său si datoria sa?

Datoria să este de a recunoaște principiul stabilitu de art. 44 si do a nu admite nimicu, care se i fia contrariu; dreptulu său este de a si ocroti interesele economice si nationale.

Se precisam lumeni scopulu la care Putele au voitut se ajunga prin art. 44.

Acestu articolu contiene trei dispozițiuni:

Egalitatea de drepturi a locuitorilor României de ori-ce credinția religioasă;

Libertatea exercitiului tutulor cultelor;

Egalitate in tratarea tutulor strainilor, fără deosebire de religiune.

Aceste două din urma condițiuni se află deja îndeplinite de Constitutiunea română, în art. 11 și 21, care dicu:

Libertatea conștiinței este absolută.

Libertatea tutulor cultelor este garantată, intru cătu în celebrarea loru nu aduce o atingere ordinei publice si bunei moravuri.

Totu strainii afiaitori pe pamentul României se bucura de protecțiunea data de legi personalor si averilor in genere.

Nu remane dér de cătu se introducemu in Constitutiunea Principatului principiu esprimat de prima condiție, si România isi propunu a face această, inlocuindu art. 7 print'nu testu care se declare formalu, că „deosebirea de religiune nu va fi peintru nimeni o pedeca la dobendirea si la „exercitarea drepturilor politice si civile.”

E cine-va in drept de a cere mai multu?

Nu, caci Putele n'au cerutu mai multu prin tratatulu de la Berlin; nu, caci aplicarea unui principiu inscris într-o Constitutiune se face prin legi organice posterioare acelei Constitutiuni.

Dovădă, că Putele n'au avutu pretensiunea de a cere Românilor mai multu se află chiaru in protocoolele tratatului de la Berlin. In adeveru, in siedint'a de la 10 Iuliu 1878 protocolul 17, d. Desprez, care facea parte din comisinea de redactare, recunoaște, presintandu Congresului testul ce se citește la art. 44, că situatiunea Israelitilor in România este nedeterminata din punctul de vedere al nationalitatii. D. Desprez a vediut dér bine, că nationalitatea Evreilor din România este in cestiune, de ore-ce constata, că ea nu e determinata.

Alu douilea plenipotentiaru alu Italiei, comitele de Launay, simtiu greutatile ce ar' poté iesi din acea situatiune, propuse de a le pune capetu intr'unu modu radicalu, adoptandu o formula care se declare, că „Israelitii din România, intru cătu nu apartin unei nationalitati straine, dobândesc de-a dreptul nationalitatea română.”

Acăstă insemnă a ficsa modulu de aplicare a principiului enunciatiu de art. 44. Congresulu, din fericire pentru România, refusa de a intra pe această cale, care singura conducea la o soluție, si principale de Bismarck, semnaland neajunsurile unei modificari a otarilor penea acum adoptate, adause acăstă insemnata frasa: „E neaperatu că Congresulu se se opuna la ori-ce incercare de a reveni asupra fondului.”

Fondul cestiunii era dér deja judecatu si admisul d. de Launay a propusu amendamentul său. Cum era admis? Negresitu in sensulu redactiunii primitive a art. 44, alu acelei redactiuni ce există acum si care este contrariul propunerii facute de alu douilea plenipotentiaru italianu. Se admitea, prin urmare, principiul fara a admite modulu executarii sale, care era astu-feliu lasatu tieri inpresate.

E vorba acum a se sci de cătu guvernulu român, prin proiectul de lege ce'si propune a prezinta Camerelor, proiectu care va recunoaște principiul inscris in art. 44 si va dispune unu incepelu de execuție, contravine intru ce-va tratatului din Berlin.

Alta cestiune nu e in desbatere.

Romanii, dobândindu-si independența prin vitejia si prin sangue versatu, nu credu că mai au trebuintia de-a manține restrictiunea din art 7 alu Constitutiunii loru. Voindu se intre in marea familia a statelor europene, ei intielegu necesitatea de-a introduce in dreptulu loru publicu principiile adoptate astazi de töte statele civilizate moderne si se potu astu-feliu conforma spiritului secolului.

Dér' puterile ceru că ei se trăca imediatu si intr'unu modu absolutu la deplin'a aplicare a principiului de curendu adoptatu Guvernulu român — o repetam — recunoaște necessitatea unei aplicari, care aru consacră adoptarea principiului; dér' elu nu intielege a procede altu-feliu de cătu treptatu si in marginile posibilei.

Aci este pentru România o cestiune de ordine interna, ce le impune obligatiuni pe care Putele straine potu se nu le scia, dér' pe care loru nu le este permisul se le nite.

Modulu aplicarii art. 44 face obiectulu partii a doua din proiectul de lege ce pregatesce guvernulu. Executarea acestui articolu cere dispozițiuni de două naturi diferite: unele privitoare la viitoru, celelalte la trecutu.

Intru cătu privesce pe cele d'anteiu, aplicarea art. 44 trebuie se se faca print'una seria de noile legi organice si prin modificari introduce in cele in fintia, care aru contine ore care dispozițiuni contrarie nouui principiu introdus in Constitutiune. Cătu despre proiectul de lege specialu asupra revisuirii art. 7, elu nu poate contine, in cătu privesce viitorulu, de cătu enunciare generala a principiului, prin care ori ce strainu va poté dobândi calitatea de cetătanu fără deosebire de religiune, conformu cu legea impamentenirii.

Că complementu neaperatu si logicu alu mesurilor de aplicare a art. 44, guvernulu român isi propune asemenea de-a face se se declare, prin proiectul său de revisuire, că dreptulu de-a dobândi imobile rurale este unu dreptu politicu si că töte dispozițiunile legii de revisuire, precum si restrictiunile privitoare la dobendirea de către necetateni a proprietatilor rurale, nu se aplica la Dobrogea, nici la locuitorii sei, cari au devenit Români in virtutea principiului de aneacsare si cari voru fi tractati, dupa regimulu specialu prescris pentru această provincia, pe piorul celei mai depline egalități.

Executarea art. 44, in cătu privesce viitorulu, ar' fi dér' intemeiata numai si numai pe naturalisarea individuala.

Reمانe cestiunea aplicarii in trecutu, său, pentru a voi băi mai bine, in efectele sale asupra Evreilor ce sunt astazi in România. Aici se ivescu greutatile si obstaculele.

Cabinetulu din București sustine, si unulu din membrii sei, d. Boerescu, ministrul afacerilor strainelor, se si lesce in acestu momentu a convinge in această privintia pe Putele semnatare ale tractatului din Berlinu, că modulu, cumu guvernulu principelui Carolu intielege a rezolvă aceste difficultati, nu este nici de cumu contrariu tractatului, că soluționea ce propune este singura posibila, singura, care are sorti de reusita inaintea Camerelor, singur'a in fine, care conciliéza cerintele diplomatiei europene cu interesele economice si nationale ale poporului român.

In ce consistă acea soluție?

Cabinetulu din București s'a intrebătu antaiu, care era starea Evreilor din România in momentulu, candu a intervenit tractatulu dela Berlinu.

De secole, acei'a, cari nu se pretindeau a fi sub o protectiune straină, erau prin acăstă chiaru, ori care ar' fi fostu religiunea, la care apartineau, supusi romani, adica supusi legilor tierii, care i' ocroteau si impartasindu, că toti ceilalți indigeni, sarcinile nationale. Ei se bucurau de drepturile civile, afara de căteva exceptiuni, intre care aceea de-a dobândi imobile rurale si de-a exercita ore-ce meserii; dér' nu aveau nici nu exercitau nici unu dreptu politicu. Totu acăstă eră si situatiunea Armenilor si a Musulmanilor, acestor din urma li se interdicea chiaru dreptulu de-a se stabilii in tiéra.

Cum se vede, Evreii si Armenii aveau in Romania, in timpurile vechi, aproape aceiasi situatiune ce au astazi Arabii din Algeri'a francesă, cari, si ei, suntu supusi tierii in care s'au nascutu, fara a fi cetătanii ei. Guvernulu român doresce se modifice acea stare de lucruri, pe care nu elu a creat'o, dér' de care trebuie se tienă séma.

Se poate face acăstă, fără nici o transiție?

Eaca adeverat'a cestiune.

Art. 7 din Constitutiunea română dela 1866, care interdice de a se conferi nationalitatea strainilor ne-creștini, tintea mai alesu, nu o ascundem, pe Evrei, cari in acea epoca ingrijiau cu atâtua mai multu pe Români, cu cătu situatiunea loru (a Romanilor) e mai precara. Dér', din momentulu candu esistent'a loru nationala s'ar' gasi mai bine garantata prin intrarea principatului in famili'a state-

loru libere, ei nu au atâtea motive de a se teme de introducerea intre dănsii a elementului israelit, care se consideră totdeauna, că strainu si că formandu o națiune a-partea.

Totusi, nu trebuie mai puținu a procede cu bagare de séma si treptatu; caci Israelitii din România sunt, inca in mare parte, departe de a fi asimilati cu restul poporatiunii. Vorbindu o limba straină de a celorlalți locuitori, avându alte moravuri, alte tradiții, alte aspirații, ei credu, că formăza in statu o colonia a parte — unu felu de colonia germană. Dela anul 1864, epoca candu fu promulgat codicele civilu, care le permitea a cere impamentenirea, pena la adoptarea Constitutiunii dela 1866, care le-a redicatu acestu dreptu, nici o singura cerere de felu de felu acesta nu s'a facutu nici macaru de unu singuru Evreu. Acestu faptu e destul pentru a aretă puțin'a insemnata ce dedea atunci Evreii impamentenirii române.

România ince, astazi candu are situatiunea unui statu independent, nu refusa de a acordă titlulu de cetătanii acelora, cari odinioara pareau a'lu desprețu. Dér' ea nu poate face acăstă indata si fara stagiu de cătu in favoarea acelora din Evrei, supusi Români, cari s'au indentificat in destul cu națiunea, ai carei membri voru a deveni.

Eca marginea extrema, in care guvernulu român crede a poté lucra si acăstă fara a ingagiă actiunea nici voint'a representatiunii nationale.

A merge mai departe aru fi a promite mai multu de cătu pote dă, aru fi a insilă puterile si a tradă interesele legitime ale tierii sale. Nu s'ară poté recunoaște, in adeveru tuturor Evreilor supusi români, său numai acelora, cari s'au nascutu in România, drepturile de cetătanii, fara a provoca turburi, pote fără grave, fara a distruga de sicuru ori-ce echilibru in națiune.

Ocare amereunte statistice voru face se resara mai bine acestu adeveru.

Dupa recensimentulu aprosimativu ce s'a potutu face in 1869, din 4,582,602 locuitori ce numera România, sunt 218,304 Israeliti; si, cumu este stabilitu, că poporatiunea evreiescă crește in acăstă tiéra cu 60,000 la fiecare diece ani, se pote dice, că ea este astazi de celu puținu 270,000 suflete, adica formăza mai bine de a două diece parte din poporatiunea totala. Acestu numeru, deja atât de insemnatu, ie proportioni multu mai mari, candu nu ne vomu uită de cătu la Moldova, care din 1,468,000 locuitorii numero 200,000 Israeliti, adica a siaptea parte din poporatiune. In districtulu Iasi sunt 25.58 Evrei la o sută locuitori; in orasul Iasi sunt 72 la sută. In districtulu Botosani, proporțiunea e de 16.48 Evrei la sută. In orasul Michaileni ea este de 70 la sută. In București nu este de cătu de 10.

Se vedem acum in ce proporție contribuie acea enormă poporatiune israelită la sarcinile Stărilor. Eaca noue cifre:

Sunt in România 763,788 contribuabili, din cari numai 27,288 Evrei, adica din 100 Evrei 3.57 platesc dari, pe candu din 100 Crestini 96.43 platesc dari. In Moldova, proporțiunea Crestinilor contribuabili este 91.18 la sută si aceea a Evreilor este de 8.92.

In România intră sunt 19 Evrei la sută patentati; in Moldova sunt 45 la sută; in orasul Iasi 76 la sută.

Se se compare aceste cifre cu acele ce ne dau alte tieri! Astfel, că se nu citeză de cătu unu exemplu, Franta, a carei poporatiune este celu puținu de optu ori mai mare de cătu a României, are unu numeru de Evrei de patru ori mai puținu.

Proportionalu cu numerulu locuitorilor sei, Romania este deru tiéra din Europa, care cuprinde numerulu celu mai mare de Evrei; si cu töte acestea i se cere de a procede la emanciparea loru cu mai multa rapiditate de cătu s'a procedat in vreo alta tiéra.

Pretutindeni, unde era unu mare numeru de Israeliti, s'a prestatu admiterea loru la drepturi civile si politice prin mesuri prestatore, asupra caror adesea chiaru a trebutu se revina, pentru că fuseseră luate cu o prea mare grăba. Casulu acesta s'a presintat in Marea Britanie in 1754, in Franta in 1808, in marele ducatul de Baden in 1830, in Prussia dupa 1812. Numerosele state mici germane au facutu totu astu-feliu.

Nicaiuri, Evreii n'au fostu admisi de o data la egaliitatea civila si politica. In Franta, emanciparea loru depindea nu dată de cătu de două generații. In Engleterra s'a seversit in unu modu definitiv de cătu in 1858. In Austria, numai de la 1868 potu dobendi bunuri fonciare Suedia nu lea fostu cu totul deschisa inainte de 1854. La Roma, ei erau chiaru in 1869 gramaditi in Ghetto, si in Algeria au asteptat drepturile de cetătanu pena in 1870.

(Va urmă.)

Diverse

(Concertul) renumitilor virtuosi Ioachim (violină) si Brahms (piano) va avea loc in 19 Septembrie c. st. n.

(B a l u.) In folosul fondului pentru „teatru romanu“ se va arangia in 20 Septembre st. n. unu balu in sal'a „Otelului nationale“ din Blasius. Pretiul intrarii de familia 2 fl., de persona 1 fl.

(E m i g r a t i u n e i n m a s s a.) Corespondent'la nostra din nnmerulu trecutu a descrisu in generalu starea misera a tieranilor din partile Banatalui. „Temesvárer Zeitung“ ne spune acuma, că din cau'a miseriei tieranii romani ar' fi decisi a emigrá in massa in Dobrogea. Nu scim pénă in cătu se pote dā credimentu datelor acestei foi, care scrie urmatórelo: Intre tieranii nostri romani in multe comune, cu deosebire in de acele, unde locuiesc impreuna cu tierani nemti, se observa o miscare, care merita tota atentiuinea. Numerose familii, cari din anu in anu seracescu tot mai multu si dintre cari o mare parte s'au ruinatu deja totalu, s'au decisu de a emigrá in Dobrogea, unde le face guvernul romanu conditiuni de colonisare forte favorabile. Acesti ómeni se vedu chiaru siliti de a emigrá, deorece de-o parte nu potu se concureze cu tieranii nemti, cari li sunt superiori in diligentia, sobrietate si prudentia, precum si la munca si pentru că de alta parte darile cele mari pretindu de la noi o incordare totu mai mare a muncei fiecaruia si creaza preste a-cesta noue conditiuni economice, carora nu le pote satisface tieranul romanu (?) Intre altele au de gându toti tieranii romani din comun'a St. Mihailu romanu a emigrá in Dobrogea cu preotu si cu invetiatoriu cu totu. — Amu dori că se capetam informatiuni mai esacte si detaiate in privintia acesta dela cetitorii nostri din Banatu.

(M i s e r i a i n U n g a r i a d e s u d u.) In urm'a relei recolte domnesce mare miseria in Ungaria de mediadi. „Temesv. Ztg.“ ne spune, că in urm'a lipsei celei mari ce domnesce in comitatulu Temesianu la o mare parte a poporatiunei si care mai tardu in érna amenintia a luá dimensiuni forte intristatóre, s'a vediutu necessitata comisiunea acestui comitatu, de a se adresá la guvernul cu rogarea, că se-le vina in ajutoru ómenilor deocamdata cu sum'a de 400,000 fl. Se cere ajutoriu cu atatu mai urgentu, cu cătu nu numai recolt'a grăului a esitu de totu rea, astfelu, că partea cea mai mare a tieranilor nu are nici semantia de semenatu, nici pane in casa, ci si cucuruzulu (papusioiulu) si legumele au datu róda puçina. Lips'a va fi dér' infriconsiata in lunile de érna, candu si aceste puçine provisuni voru fi consumate si candu nu voru avé nici vitele nutritiulu recerutu. Comitatulu Temesiului si alu Torontalului este astazi in fapta amenintiatu de fómete, contra carnia trebuie se se ie mésuri energice de pe acuma, déca este se nu ie dimensiuni teribile.

(P r o d u c t i u n i l u i B l o n d i n i n V i e n ' a.) „Eroul de la Niagara“, care a mai pusu in mirare Vien'a la 1862 prin productiunile sale unice pe funia, a inceputo Dumineca trecuta in ciclu de productiuni ia rotund'a cea mare a palatului de espositiune din Prater. Funea, pe care s'a produsu Blondiu, a fostu intinsa prin medioulculu rotundei in inaltimia primei galerii. Retieau'a, care spre asigurare se intinde la asemenei productiuni de dedesuptu, lipsea de astadata. Blondiu s'a urcatu pe funia cu-o masina de sburatu construita pentru dênsulu: elu iodata trecu peste funia cu intiela in tactulu musicei. Dupa acésta introducere se incepù productiunea adeverata. Blondiu aduse o róba peste funea, si apoi i se legara ochi si fú bagatu intr'unu sacu, astfelu impiugnendu rób'a dinaintea s'a trecu peste funia; in fine luá unu spate pe servitorulu seu si-lu duse in fuga mare dela unu capetu alu funiei pénă la celalaltu. Publicul, care privea la productiune admirandu-o cu infiorare, a eruptu la finitulu ei in strigari si aplause repetite. Principele Nicolae alu Muntegrului si prefectulu politiei Marx au asistat la acesta productiune.

(O comóra aflata de unu pastoriu.) In 30 Martiu 1877 a gasit pastorul teneru Iosifu Timar la Szolnok sub o pétra de granitu intr'o ola o multime de auru, petrii scumpe si diamante. Cu multe promissiuni ia succesi unui anumitu Iosifu Szabó a capetá dela pastoriu comór'a; ea se compunea din 2629 monete de auru, 3 iuele de auru, 2 parechi cercei, 120 diverse petrii scumpe si diamante, si 2 nasturi de auru in marimea pumnului. Szabó a ascunsu acestu tesauru in urm'a cercetărilor din partea judecatorésca si denégă-continuu primirea loru. Deorece inse este probabilu, că din aceste obiecte se voru oferí spre vendiare la giuvaergii si altii, róga judecator'a cercuala reg. dela Szolnok pe autoritat, că in casu, candu s'ar arata

in directiunea acésta unele indicii, se se faca aretare numitei judecatorii.

(F a l s i f i c a r e a c e a i u l u i c h i n e-su.) Consululu anglesu Medhurst din Shanghai da nescce amenunte forte interesante despre fabricatiunea ceaiului in Chin'a. Tiermurile numeróselor cotituri ale riului Soochrew, care trece prin satele din partea despre Hong-Kong, suntu acoperite de salciu, ale caror frundie tiuere se stringu in lunele Aprile si Maiu. Ele se aduna in siurile de prin curti, se punu acolo in gramedi si se lasa se tréca sub iuflanti'a caldurei sôrelui printr'unu usioru procesu de dospire. Apoi se sortéza dupa marime, intocmai că frundiele cele adeverate de ceaiu, si se prajescu in coptórele obicinuite de ceaiu. Dupa aceea ele au intocmai aparint'a frundielor de ceaiu. Astu-feliu se aducu aceste frundie la Shanghai, unde se amesteca in cantitate de 10 pénă la 20 la sută cu ceaiulu adeveratu. Precum pe la noi unii ómeni consuma ciorba in locu de cafea, astu-feliu si in acele parti clasele mai sarace consuma de mai multi ani frundie de salcia prajita in locu de ceaiu prajit; de vreo 15 ani inse Chinesii credu pe „barbarii cu perulu rosu“ destulu de prosti, că se-i faca se plătesca scumpu că ceaiu adeveratu acele frundie de salcia, care se gasescu si pe la noi in abundantia. Medhurst pretiuiesce intrebuintarea frundielor de salcia pentru acestu scopu numai in acele parti la 400.000 punti pe anu. In adeveru unu comerciu destulu de insemnat. „Rom.“

(O r e s b u n a r e t e r i b i l a a u n u i grecu.) Sambata sér'a pe la órele 10 — serie „Stéaua României“ din Iasi — orasulu nostru a fostu pusu in miscare prin comiterea unei crime din cele mai audace Autorulu acestei teribile scene este unu grecu numitul Ionu Ianacuti. Elu acumu cátiva ani a facutu comerciu in tovarasie cu unu altu grecu Nicolae Stambolgiulu, desfăcendu-se de tovarasie pretinderea, că Stambolgiulu i dioresce o suma de bani. S'au judecatu la consulatulu grecu, unde a perduu Ianacuti. Facendu actiune la tribunalu a fostu mai norocosu, caci a fostu condamnatu Stambolgiulu la 700 lei vechi. Acésta hotarire nu s'a apelatu nici de o parte. Ianacuti a disparutu de mai multe ori din orasiusi si earasi a aparutu; de vreo doue luni nu se mai vediuse prin orasiusi, pénă in séra, candu s'a comisu crima. Ianacuti vede pe Stambolgiu la cafenea si pléca acasa; pe la 7½ bate la pórta D-lui Stambolgiu, i deschide o servitóre, careia i dà unu biletu se 'lu duca cocónei; in acestu timpu se ia dupa servitóre si ajunsu in etagiulu de susu, unde locuiea famili'a D-lui Stambolgiu, face a i se vedé unu cutitu si revolveru, amenintandu pe nevast'a D-lui Stambolgiu, pe sluga si pe copii se nu dica nimic'a. Ia tienutu pe toti in acésta penibila positiune 2 óre si jumetate, candu D-lui Stambolgiu s'a intorsu acasa; urcandu scarile vede in bucataria desordine, copii nu i mai iesu inainte, că alta data, candu s'i arunca ochii in casa vede pe Ianacuti cu revolverulu in mana, fuge numai decâtul josu in curte si incepe a strigá hoti. Ianacuti trage cu revolverulu fara alu nimeri, lumea alérga cu tóte partile atatu in strada cătu si in curte, asia, că criminalulu veidiendu, că este assediatu si nu si a complectatul oper'a, asiédia in midilocul casei o basm'a cu cartusie, pune pe ele mai multe papusi de sfóra catranite precum si gazu dintro sticla si le da focu; din esplosiunea ce s'a facutu tavanulu s'a crepatu, o ferésta a sarit u cu tocu cu totu, o soba s'a derimat si unu parete de giamlacu s'a sfaramatu, iau focu obiectele din casa; din sguduire se restórnă o lampa in pravali'a de josu si i-au focu nisice carbuni. Pénă se ajunga fortia publica, doi soldati recruti, aflandu-se vis-à-vis, alérga, unulu din ei se urca susu, dér' in capulu scârei, criminalulu i descarca revolverulu in pieptu culcandulu la pamantu. Lumea navalesce susu, criminalulu se da prinsu, lumea in indignatiunea s'a puçinu a lipsita se nu sdrobésca pe criminalu. Politi'a a pusu man'a pe elu si la pusu la racóre. Soldatulu s'a tramisu la spitalu, unde totu in acea nótpe a murit. Criminalulu avea intentiune se omóre pe Stambolgiu, impreuna cu famili'a s'a si se dé focu casei, asia, că se nu remana nici urma din adversarulu seu.

(F i n a n c i e o t o m a n e.) Reportul comisiunei europene asupr'a budgetului turcescu se presinta sub nescce date forte puçinu satisfacatóre. Eata detaliele ce gasim in acestu reportu: Venituri: 350,000,000 franci; Cheltuielile 325,000,000 franci, deducandu inse: 1. 58,500,000 franci

perdere asupr'a chartiei monete si asupr'a piezloru de argintu; 2. 125,000,900 franci, datori' deja amortisata déru neplatita inca; 3. 225,000,000 franci, necessarii ministerului de resbelu pentru mantienerea a 300 mii ómeni sub arme, atunci cand budgetulu nu stabilesce de cătu 100 mii, ajungem la unu deficitu de 325,000,000 aprópe, fara a tiené comptu de dobêndile detoriei flotante si consolidate. Acésta stare de lucruri e mai multu de cătu o bancrata; este impossibilitate de a traí. Si ne miram, că in faç'a unei cifre atatu de imprejose mai remane cineva inactivu, si nu iea nicio mesura a amortisá inti'o marginé óre-care o catastrofă viitoră.

C. F.

Indreptare. In numerulu trecutu (69) pe column'a 4-a, colón'a 1, rândul alu 18-lea de josu in susu (ab 3-lea din strofa ultima citata) in locu de „condamnat“ este a se ceti „indemnati de-o sacra si sincera iubire.“

Entreprise des pompes funebres

Institutulu pentru inmormentari

E. TUTSEK

Entreprise des pompes funebres

recomanda onoratului publicu assortimentulu seu bogatu de

cosciuguri de metalu

din primele fabrice ale Vienei, precum si de

cosciuguri de lemn

de tóta cualitatea si depositulu seu de tóte articulele trebuinciése la inmormentare, cari se afia gat'a spre vendiare cu pretiuri moderate.

Totodata institutulu are onore a anuntia, că ieasupr'a-si si provederea completa cu tóte cele de lipsa si servesc promptu si realu.

In fine stă la dispositiunea onoratului publicu si propriulu caru funebru de gala alu institutului.

Localulu institutului se afla:

Strad'a Caldalariloru Nr. 484.

2-2

Enterprise des pompes funebres.

 Subsemnatii facu prin acésta cunoscutu onoratiloru musterii si onor publicu, ca si au assortatu

Magazinulu de haine barbatesci

Strad'a Vamei Nr. 12.

cu cele mai moderne si cele mai fine materii noue pentru haine de tómna si de érna din fabricele interiére si esteriére si se recomenda cu confectionarea prompta de totu felul de haine barbatesci, cu pretiurile cele mai moderate. Costume de tómna dela 25 fl. in susu.

Cu tóta stim'a

A. SCHWARZE & BARTHA.

-2-

Pretiurile piathei

din 12 Septembre st. n. 1879

	Hectolitre. fl. er.	Hectolitre. fl. er.	
Granu { fruntea . . .	7.40	Mazerea	5.20
midiulocu . . .	6.90	Linteia	7.20
de diosu . . .	6.40	Fasolea	4.30
Mestecatu	4.60	Cartofi	1.20
{ fromosa . . .	4.60	Sementia de inu . .	8.60
de midiulocu . . .	4.40	" de cânepa . . .	4.30
Ordiulu { frumosu . .	4.10	1 Chilo. fl. er.	
de midiulocu . . .	3.90	Carne de vita44
Ovesulu { frumosu . .	2.50	" de rimotoriu . .	.44
de midiulocu . . .	2.40	" de berbece28
Porumbulu	4.90	100 Chile. fl. er.	
Meiu	5.10	Seu de vita prospetu . . .	32.-
Hrisca	—	" " topitu . . .	40.-

Editoru: Iacobu Muresianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Muresianu

Tipografi'a: Ieane Gött si fu Henric.